

SZERKESZTŐSÉG
ÉS
KIADÓHIVATAL:
SOPRON.

Müller P.-u. 1. Tel.: 175

LEVÉLCIM:
SOPRON 1.
POSTAFIÓK: 81.

FELSŐDUNÁNTULI HÉTFŐ

POLITIKAI-, TARSADALMI ES SPORT-HETILAP

Előfizetési árak:

NEMETORSZÁGBAN

Egész évre RM 12—

Fél évre . . . 6—

Negyed évre . . 3—

Tovább tartanak az előnyomulások

Berlinből jelentik: A Kárpátok előterének déli szakaszán magyar csapatok falvakat és erdőreszeket távoztattak meg a befészkelte bolsevizitáktól és Kutyától délnyugatra keleti irányban nyomultak előre. A kolomeai szakaszon a várostól délre heves harcok fejlődtek ki erősebb szovjet csapatokkal, amelyek oldaltámadással igyekeztek megfűszerni Kolomeától északra a német és magyar állások újabb kiterjesztését. A magyar csapatok szívós és eredményes ellenállást fejtettek ki és helyenkint megrövidített állásukból kilenc szovjet páncélos kilövése után valamennyi szovjet támadást visszaverték. (MTI)

Berlinből jelentik: A keleti arcvonalon továbbra is az orosz támadások jellemzik a helyzetet és a Dnyeszter alsó folyása, továbbá Jassy térsége volt az elmúlt napokban is a legerősebb bolsevista támadások színhelye. A németek mindkét helyen teljes elhárító sikert értek el. Német katonai körökben hangsúlyozták, hogy újabb erős orosz támadásokkal lehet számolni és jöhet a német hadvezetés teljes mértékben számol is ezekkel a hadműveletekkel, még is módját ejti annak, hogy az arcvonal egyes szakaszain klugázásokat hajton végre és ellentámadásaival visszavesse az ellenséget. Az általános érdeklődés lassan és fokozatosan világszerte nyugat felé kezd fordulni. A légiháború intenzívebbé válik, nemkülönben a gyorsnaszádoznak naponként lezajló harca, legfőképpen a német vezérgár megállapítása az angol délnyugati tengerparton folyamatban lévő hajódeszervevonásokról, mind határozottabban kidomborítja a tervezett angolszász invázió kuszóbnál kezdését. Illetékes német katonai helyen most is hangsúlyozták, hogy az invázió céljait szolgáló angolszász hajódeszervevonások már régen nem jelennek titkot a német hadvezetés számára és számolnak az invázió kezdetével. Az ellenállás sikerébe vetett hit napról-napra erősödik és a szükséges ellenintézkedések megtétele szintén a legjobb úton van. (MTI)

Berlinből jelentik: A háború utolsó léptekkel közeledik a drámai csúspontja felé. Európa és a

bolsevista imperializmus között ki van zárva a kiegyezés minden lehetősége. Most már csak a katonai döntésről lehet szó. Európa sorsa azonban nem csupán keletről fenyegető veszély elhárításától függ, hanem attól is, sikerül-e kikapcsolni mindazokat a tényezőket, amelyek Európát megfoszthatnák a győzelem gyümölcsétől. Ez az eset csak akkor következhet be, ha a tisztázott katonai döntéssel egyidejűleg nem sikerülne döntéshozatalra jutni nyugaton is. Ez a megállapítás azért olyan fontos, mert még ma is akadnak olyan elképzelések a katonai helyzet állítólagos kiállításáról vagy jóslatok egyik-másik hadviselő fél győzelmi kilátásairól, amelyek szerint a háborút más eszközökkel is el lehetne dönteni, nem csupán a fegyverek erejével. Ezeknek a megfontolásoknak alapja az a gondolat, hogy Angliának annak a veszélyének tudatában, amely a győzelem esetén túlerőssé váló szövetségesei részéről fenyegeti, inkább előbb, mint utóbb ismét csatlakozást keresne Európában. Ezekkel a találgatásokkal kapcsolatban a birodalmi külügyminisztérium megállapítja, hogy ezek a német részről levont végső következtetések teljes félreismerésből származnak. Eltekintve attól, hogy Angliát szövetségesei ha esetleg szándékában is lenne, minden eszközzel megakadályoznák, hogy idő előtt kapcsolódjék a háborúba, az angol vezetők annyira összeolvadtak a nyugati zsidó plutokráciával és a keleti zsidó bolsevizmussal és annyira erősen elbennük a Németország megemlésező törekvő akarat, hogy Churchill Angliájától nem várhatunk mást, mint csak a megalkuvást nem ismerő harcot. De elképzelhetetlen Németország részéről is, mert ez Németország európai célkitűzéseinek megváltoztatását és feladását jelentené. Németország ezzel Európát fosztaná meg győzelem gyümölcsétől, melyet a keleti veszedelem felett biztosan ki fog vinni. A tények világos ismeretében tehát csak egy lehetőség marad: a keleten elkövetendő döntéssel egyidőben nyugaton is döntést kell hozni Angliával szemben, amelynek Európa ellen elkövetett bűneiért felelni kell. (MTI)

Politikai érdekességek

Shigemitsu japán külügyminiszter a sajtó képviselői előtt Tokióban nagyfontosságú kijelentést tett a japán külpolitika lényegére és céljaira vonatkozólag. Shigemitsu kijelentéseit Berlinben nagy örömmel üdvözik. Gondolatait a német-japán szövetségről teljesen osztják.

Shigemitsu legfontosabb kijelentése a következő volt: „Távol áll tőlünk valamilyen exkluzív politikát folytatni. Azért küzdünk, hogy az egész világon érvényesüljön a nyersanyag birtoklás szabadsága és a szabad akadálytalan kereskedelem és kultúrcsere.” E célokért küzd a német külpolitika is. Németország és Japán tehát oly rend megvalósítására törekszik, mely minden nép számára jólétet biztosít. Saját életterükről belül megvalósították már ezt a célt a háborús nehézség dacára is. Soha német vagy japán államférfiak eszébe nem jutott oly háború utáni rendet meghirdetni, melyben a repülőgépek és hadihajó tartás joga az acéltermelés és olajbirtoklás joga csupán néhány nemzetre korlátozódna. Németország és Japán ellene vannak a világ nyersanyagának és bizonyos termelési eljárások monopolizálásának épp úgy, mint tagadják azt a jogot, hogy valamely nemzet magát a világ rendjének nevezze ki. Az úgynevezett szövetségesek minden kérését kizáróan tudomására hozták a világnak, hogy ők azt a háború után három, legjobb esetben négy részre kívánják osztani. E kereten belül is azonban úgy az angolszász hatalmak, mint a Szovjetunió, mindegyik magában tör a világalomra. Csak örömmel üdvözlöhető tehát az a tény, hogy Japán és Németország evvel szemben a maga álláspontját szögezi le.

Az angolok egy éjszakai támadásban az építészeti remekekben gazdag Rouen híres katedrálisát és még számos a tizenharmadik századból származó műemlékét pusztították el. A francia kormány nevében Henriot foglalt el ellenállást. Németország megérti és értékeli a francia nép fájdalmát. A Franciaország elleni német hadjárat folyamán ugyanis német részről mindent megtettek, hogy a pótolhatatlan értékű katedrális és a város történelmi relikviáit megvédjék. Német katonák mentették meg az elégséges veszedelemről az ellenség tüze dacára is a remekművet. A katedrális épisége oly diadal jelentett a német hadviselés számára.

ra, melyre az büszke volt s mely a franciák szívében a hála érzését keltette fel. Az angol légihadviselés barbarizmusa most mindent szétrombolta.

A Wilhelmstrasse sajtóközlése Braun v. Stümm követi az Ir-Nemet jegyzékvaltásról szóló Római megővása tárgyában. A követ utalt a német jegyzék tartalmára és megállapította, hogy Rómát a németek valóban nyit városnak tekintik, s ezért minden szükséges intézkedést meghoztak. Ezzel kapcsolatban Braun v. Stümm emlékeztetése véste a hallgatónak, hogy a nyugati hadjárat folyamán a roueni katedrális német katonák meg az ellenség tüze közepette is megmentették és hogy a német csapatok Olaszországban is mindent megtettek a műemlékek és kultúremlékek megővására. „Tudatában vagyunk teljes felelősségünknek, mint Róma megszállóinak a kereszténység és az európai kultúra bölcsőjével szemben” — jelentette ki Braun v. Stümm szószerszint. Az angol és észak-amerikai katonák ezzel szemben különösen Castell Gandolfo és Monte Cassino esetében ellenkező magatartásról tettek tanúságot, éppen ezért nagyon kétségbeesnek látszik, hogy tartósan lesz-e fogadtatja a német jegyzéknek. A vita befejezésénél Braun v. Stümm megemlékezett a Canterbury érsek egyik nyilatkozatát, hogy Anglia a háború után a keresztény berendezések újjáépítésére törekszik Európában. A követ ezzel kapcsolatban szarkasztikus hangon azt a tanácsot adta: e felfogás terjesztését előbb Harris, Eaker uraknál és társaiknál kell megkezdni. Az értekezlet végén megemlékezett még a követ Wallace szemtelen kijelentését. „A fasiszták a pénzt és hatalmat többre tartják, mint az emberi sorsot” — s ezzel kapcsolatban kijelentette, hogy akkor Roosevelt, Lippmann és társai fasiszták a legjavából.

— ERZSÉBET ANGOL KIRÁLYI HERCEGNŐ 18 ÉVES. (Német TI. Az „Exchange Telegraph” jelenti Londonból): Erzsébet hercegnő, az angol trón örököse április 21-én ünnepelte 18. születése napját. A polgári törvények értelmében bármely pillanatban trónra léphet minden régenuralom nélkül. A király távollétében Erzsébet hercegnő részt vesz a régenuralom ülése n

Éz történt a nagyvilágban

Az angol-amerikai légitámadás a szerb főváros ellen a következő okokból figyelemreméltó: 1. Az el-
lenséges propaganda azt állította,
hogy a rövid Jugoszlávia elleni
hadjárat folyamán a német légi-
erő a földdel tette egyenlővé ezt
a várost. Miért bombázták akkor
most Belgrádot? Csak azért, hogy
a romokat atomizálják? 2. Az el-
lenséges propaganda avval vádolta
Németországot, hogy a Belgrád
elleni légitámadások annak ide-
jén éppen husvét idejére estek s
így sokszáz ártatlan templombajáró
életét oltották ki. Az angol-ameri-
kai légigangszterek azonban csodá-
latosképpen éppen az orthodox
erőházi húsvéti ünnepének első és
másodnapján támadták Belgrádot.
3. Belgrád fővárosa a szövetsége-
sek egyik formális szövetségese-
nek, fővárosa egy oly országnak,
melynek egykori kormányát Lon-
donban a szerbek, horvátok és
szlavónok egyedül törvényes kor-
mányának ismerték el. 4. Az angol-
ok és amerikaiak a német nagyvá-
rosok elleni légiterroret mindig az-
zal indokolták, hogy ezzel akarják
azokat a pusztításokat és rombolá-
sokat megközelíteni, miket a német
légierő okozott állítólag Varsóban,
Rotterdamban és Belgrádban. Bel-
grádnak a németek általi állítólagos
szétrombolását és elpusztítá-
sát az amerikaiak most azzal bosz-
szulták meg, hogy a várost meg-
egyszer elpusztították. 5. Aki Bel-
grádot látta a németek által való
elfoglalása után és most az angol-
amerikai légioffenzíva után újból
megtekintette, az tudja, hogy a
Jugoszlávia elleni hadjárat folya-
mán a német légitámadások csak
katonai célpontokra korlátozódtak,
a város maga alig szenvedett ká-
rokat. Ha azonban Belgrád a há-
ború végén romokban hever, úgy
ez egyesgyedül az angol-ameri-
kaiak számlájára irandó.

A „Daily Sketch” írja, hogy a
mult héten Angliában nagyará-
nyú razzákat kellett tartani, mi-
vel a lapulás már óriási arányokat
öltött. Valamennyi rendszervet
mozgósították. A razzát Lon-
donban kezdték el, s ennek során
nagy számú személyt tartóztattak
le, kik vagy a hadseregéből szök-
tek meg, vagy hadifontosságú üze-
mekben tagadták meg a munkát.
A munkaügyi minisztérium egyik
ügyvivője megjegyezte evvel ka-
pcsolatban, hogy London e háború
folyamán valóságos Mekkája lett
a katonaszökevényeknek és mun-
kamegtagadóknak.

Az „Exchange Telegraph” diplo-
máciai levelezője az angol kor-
mánynak a külföldi diplomaták
mozgási szabadságának korlátozá-
sával kapcsolatosan hozott intézke-
déseiről a következőket írja:

— A Downing Street számol av-
val, hogy a semleges államok kor-
mányai formális tiltakozást nyuj-
tanak be. Svédország már is kész
ilyen lépésre. Illetékes körök két-
ségtelenül beismerik, hogy hasonló
eset a diplomácia újkori történel-
mében még nem fordult elő. E lé-
pésre Anglia csak az USA és Eisen-
hower tábornok nyomására szánta
el magát.

Május 4-től 7-éig. csütörtök-vasárnap:

Irta az élet

Romantikus történeli a világhírű „Bajazzo” opera
hőséről. R. Leoncavallo zenéjével. — Főszereplők:
Paul Hörbiger, Monika Burg.

A soproni Elite-Mozgóban!

Érdekességek a világ minden részéről

Péter Jugoszlávia exkirálya
mezesheteit oly nyilatkozattal
zárt le, mely mutatja, hogy idő-
közben gyorsan férfivé lett. Meg-
állapította, hogy a jugoszláv par-
tizánok számára küldött angol és
amerikai hadianyag még egy
zászlóalj felszerelésére sem ele-
gendő. Ezzel Péter eljutott ahhoz
a felismeréshez, mely nagybátyját
Pál régensherceget visszatartotta
a háborúba való belépéstől. Ez az
okos és előrelátó politika törést
szövedett Szmiovics tábornok
rövidlátásán, aki hitt Roosevelt
szavának és Donowan amerikai
ezredes ígéretének. Ez a tévhit
Jugoszlávia végét jelentette és
Péter úgy látszik nem hajlandó
többé e tévhitnek azon szarbaket
feláldozni, kik még hűek hozzá.
Az angol sajtóban nagy feltűnést
keltett Péter nyilatkozata, mert
ott azon a véleményen voltak
hogy Churchill állításai alapján
állandóan nagymennyiségű hadi-
anyag szállításáról van szó. Az
angol sajtó most úgy próbálja Pé-
ter nyilatkozatát magyarázni
hogy csak Mihajlovics tábornok
partizánjai nem kapnak elegendő
mennyiségű hadianyagot, ezzel
szemben Titót bőségesen ellátják.
A tények azonban mást mutatnak.
Tito partizánjai már hónapok óta
visszavonulóban vannak. Mindig
kisebb térré szorítják őket össze,
ami aligha történne meg, ha Chur-
chill fián kívül még valami más
nehéz ágyú is állna rendelkezé-
sükre.

A piemonti herceg, aki husz
éven át a sajtót csak szívügyeivel
és egyenruhájának szabásával fog-
lalkoztatta most egyik nyilatkoza-
tot a másik után teszi. Alig mulik
el nap, hogy ne fogadna valami-
lyen amerikai újságíró, aki ször-
nyen büszke arra, hogy megragad-
hatta a nagy olasz szövetséges ál-
lamfő kezét. Legutóbb a herceg
arról csevegett, hogy alig várja
már, mikor az Indiában deportált
olasz hadifoglyokat a Japán elleni
harcba vezetheti. Angliában azon-
ban úgy látszik nem hajlandók In-
dia sorsát megpecsételni azzal,
hogy ott a piemonti hercegnek
már Délolaszországban is bebizo-
nyított hadvezéri talentumát
igénybe vegyék. Legutóbbi nyilat-
kozatában a herceg azt igyekezett
megmagyarázni, hogy a szavojai
ház miért nem akadályozta meg
Olaszország hadbalépését? Nyilat-
kozatában rámutat, hogy az egész
nép akarta a háborút, s ezért a
dinasztia nem ellenkezhetett. Ez
minden esetre azért érdekes,
mert Badoglioék azt állítják, hogy
a fasizmus az olasz népet minden

ellenkezése dacára rántotta bele
a háborúba.

A Dublinban megjelenő új újság
a „The Leader” a következőket
állapítja meg: „A Finnnek nem ül-
tek fel a bolsevista cselnek és na-
gyon bölcsen nem fogadták el a
szovjet békefeltételeket. Tudják,
ugyanis, hogy a bolsevisták ezen
feltételeikkal csak vattába csoma-
golt feltétel nélküli megadást kö-
veteltek. A bolsevisták ugyanis
minden bizonnyal csakhamar kö-
vetelték volna a finn hadsereg le-
szerelését, aztán kommunista fel-
kelést szerveztek volna meg,
hogy végül Finnországot bekebe-
lezzék a Szovjet-Unióba.

„Reuter” jelenti Londonból:
„Péter Jugoszlávia volt királya ma
Londonban úgy nyilatkozik, hogy
a szövetségesek által a jugoszláv
harcosokhoz küldött anyag egy
zászlóalj felszerelésére sem ele-
gendő. Katonáim ma rongyokban
járnak és mezítláb harcolnak a
legmélyebb hóban is. Jugoszlávia-
ban ma munició drágább a ke-
nyérnél is és fegyver értékeesebb
az emberéletnél.

Kapstadtól jelentik, hogy dr.
Malan a délafrikai ellenzék veze-
re a parlamentben a következőket
mondotta: „Smuts hívei ma min-
den bizonnyal azt kérdezik, hogy
ha Smuts jóváindulása Európa jó-
váindóját illetőleg beteljesednek,
akkor mi értelme volt véres áldo-
zathozatalunknak? Ha a szövetsé-
gesek győznek, úgy az igazi győz-
tes Oroszország és nem Amerika
vagy Anglia. Ez már abból az
erőszakosságból is kitűnik, melyet
ma a szovjet nyugati szövetsége-
seivel szemben alkalmaz. Anglia
és Amerika még Lengyelország
érdekében sem mertek valamit
tenni, holott éppen Lengyelorszá-
gért szálltak hadba. A bolsevizmus
világnevezte és imperializmusa ve-
szedelmesebb mint bármely más.
Angliában és Amerikában úgy
látszik teljesen elfelejtették, hogy
valamikor Németországban látták
az egyedüli védőbástyát a bolse-
vizmus ellen. Mi lesz azonban, ha
Németország Európa egyedüli vé-
dőbástyája a bolsevizmus ellen el-
vész a háborút? A bolsevista vi-
lágnevezet akkor áthatja az egész
kontinentet megbénítja a nemzeti
ellenállást és a nemzetek egységét.
A szövetségesek győzelme egész
Európát dobja oda prédául a bol-
sevizmusnak. Sztalin nagyon is
jól tudja, hogy az esetben Fran-
ciaország és Spanyolország is az

övé.” Ezek részletek a „Cape Ar-
gus” című kapstadtai újságból.

Az „Echo de la France” jelenti,
hogy Párizsnak legutóbbi bombá-
zása nagy átalakulást idézett elő a
francia lelkekben. Már a gyűlölet
hangjait is lehet hallani, s azok,
akik tegnap még mindent megbö-
csátottak vagy hallgattak, ma illu-
ziók tovatűnésekor már csak a
gyűlöletet ismerik a kegyetlen el-
lenséggel szemben.”

A „Messaggero” írja: „Rómát a
németek katonailag nem védik. A
németek nem mulasztottak el egy
alkalmat sem, hogy a várost ka-
tonai jellegűtől megfossszák. Még
légitámadás ellen sem védik a vá-
rost. A „Popolo di Roma” ezeket
írja: „Jól lehet a várostól néhány
kilométerre kemény harcok dúl-
nak, Németország és Olaszország
jelentős áldozatok árán mindent
megtett a város megmentésére.”

Az ir lap „Irish Press” az ide-
alizmus próbája címen cikket közöl
az Atlantik-Charta értékéről s a
semleges országokban vele szem-
ben felmerülő kételyekről. Kér-
dés, hogy az Atlantik-Charta telje-
síti e ígéretét, vagy Churchill és
Roosevelt csak jelképes ígéretek-
ről van szó, melynek szándéka a
népek félrevezetése. Kinyilatkozá-
sra egybeesett egy eddig ismeret-
len faktor Sztalin nyílt föllépé-
sével. Sztalin politikája azonban a
legsúlyoságesebb hatalmipolitika.
A szovjet soha nem tagadta, hogy
háborús és háború utáni politikája
csupán szovjet célok szolgálatában
áll. Más célok a szovjet számára
nem léteznek és ezt a demokrá-
ciáknak is tudomásul kell ven-
niök.

Egy két éves fiú csodá- tos menekülése a vonal kerekei közül

Pénteken este a Vaspálya-utca 32.
számú ház előtt a 2 éves Hermann
László, egy kocsis fia, játék kör-
ben a vasuti sínek közé szaladt
és az éppen arra haladó tehervo-
nat elűtötte. Az összefutott járó-
kelők rémült integetésére a vonat
megállt és keresni kezdték a kis-
gyermeket. Amikor kiemelték a
vonat alól, kiderült, hogy csodá-
latos módon csak kisebb zúzódáso-
kat és könnyebb agyrázkódást
szenvedett. A mentők a Szent
István-kórházba vitték.

Újra egy magyar film, amelyről beszélni fognak!

„És a vakok látnak“

Eszenyi Olga és Nagy István
az évad kiemelkedő filmeseményében!
Keddől vasarnapig a
soproni Városi Moziban!

Szalmaözvegyek gondozóhelyei Németországban

(MNK.) A német asszonyszervezet úgynevezett „anyák iskolája“ újabban a bombázott városokban fejtő ki áldásos munkásságát. Mialatt ugyanis Németországban régebben a fiatal leányok és asszonyok a háztartási teendőket és gyermeknevelési ismereteket alapos tanfolyamok révén az úgynevezett „anyák iskolájában“ sajátították el, a veszélyeztetett területeken ezen tanfolyamok számát nagymértékben korlátozták. Újabbban ugyanis az iskolai tantermekben a biztosabb területekre költöztetett lakosság visszaradt férfitagjai nyernek elhelyezést. Így pl. az egyik berlini anyák iskolája helységeiben 70 „szalmaözvegy“ részeseül állandó ellátásban és gondozásban. A bevásárlás gondját és az ételek elkészítését is az iskola látja el és a munka elvégzése után az egyedülmaradt családfeleket már meleg ebéd és barátságosan terített asztalok várják. Ezekben az iskolákban a német asszonyszervezet ezenkívül tanácsadó állomásokat létesített, ahol a férfiakat a főzetstudomány egyszerűbb fogásaira oktatják, úgyszintén itt mindenkor felvilágosítást nyerhetnek egyes ételek elkészítésére vonatkozólag.

Hogyan keletkeznek a hópehely?

(MNK.) Kevesen tudják, hogy a hó az időjárás alakulásának egyik fontos tényezője. Tisztítja az atmoszférát, táplálja a gleccsereket és víztartalékokat gyűjt a nyár részére. Ugy szintén a síkságokon olyan vízmennyiségeket tartálékol, amelyek ellenkező esetben elszárvágnának vagy a folyók medrébe folynának. Hogyan keletkezik azonban a hópehelyek mikroszkóppal jól látható formái gazdag, csillagok, tűformák stb.? Különböző okok játszanak közre, amelyek a levegőben lévő vízgőzből jég és hókristályokat alakítanak. A hópehelyek keletkezését az atmoszféra vízgőzeinek kiválása is okozhatja, ehhez azonban valami kemény részecske, pl. mikroszkopikus porszem stb. szükséges. Ha azonban a levegőben úgynevezett felvételny cseppcsekék fordulnak elő, ezek a lehülés után jégcseppcsekékké alakulnak és a hópehelyek magvát képezik. A hópehelyek keletkezésének különbözősége adja azután a formák ama végtelen változatát, amelyet néha szabad szemmel is könnyen megfigyelhetünk.

Monte Cassinó német hősei

(MNK.) Arról a példátlanul hősi és önfeláldozó harcról, amelyvel a német ejtőernyősök az angol és amerikai csapatokat feltartóztatták, számol be a Váci-utcai „NEMETORSZAG“ kirakatában rendezett kiállítás. Az angol és amerikai haderő meg nem szűnő bombázóporában és ágyúzásban, indiai és néger csapatok rohamaival dacolva, hallatlan bátorsággal és kitartással védtek a német ejtőernyősök a Monte Cassinó-i romok

kat és ezáltal tanujelét adták az egyéni kitartásnak és bátorságnak, a hadianyagok tömeges bevetésével szemben. A „NEMETORSZAG“ kirakatában bemutatásra kerülő helyszíni eredeti felvételek és óriásképek a német ejtőernyősök harcáról élénk képet nyújtanak a kiállítás iránt nagy érdeklődést tanúsító publikumnak és aktívek módjában áll nem mulasztja el felkeresni ezt az egyedülállóan érdekes és szemléltető kiállítást.

Univerzális szék csonkoltak részére

(MNK.) Egy dessau nagyüzem nemrég olyan sokoldalúan alkalmazható széket hozott forgalomba, amely a csonkalábú dolgozókra nézve valóságos áldást jelent. A gummival párnázott háromlábú karosszéket a sérült láb számára különleges támasztó-szerkezettel szerelték fel. Az ilyen székelyekben a rokkantak kényelmesen ülve láthatják el munkájukat, amelyet eddig csak állva végezhettek el. A szék, a lábaira szerelt kerek segítségével, könnyűszerrel gördíthető minden irányban. Nyeregyszerű ülőlapja szükség szerint párnázható, a csonkított lábat pedig térd alatt megtámasztja, hogy az amputáció helyén a művégtag

okozta feldörgölésnek elejét vegye. A munkahely változtatása esetén a rokkantak lába megmaradhat nyugalmi állapotában, szükség esetén azonban a széken ülő könnyűszerrel változtathatja meg lábának helyzetét. A szölye mozgatható és forgatható támlája tetszésszerűen kényelmes testtartást tesz lehetővé. A mindkét lábukon csonkoltak részére két támasztékot szerelnek fel, ezek minden nehézség nélkül kapcsolhatók. Az ilyen újrendszerű székekből a mindkét lábukat elvesztett rokkantak is, minden idegen segítség nélkül emelkedhetnek fel.

Egy új internacionálé borzalmas körvonalai

A zürichi „Tat“ az internacionale című vezércikkében a következőket írja:

— A kommunizmus vége nem jelenti azt, hogy Moszkva nem tekintene érdeklődéssel a külföldi országok kommunista mozgalmai felé. A szovjetunió, mint eddig is, úgy ezután is támogatni fogja a kommunista mozgalmakat. Dél-Olaszországban elismerik Badoglio kormányát, Észak-Olaszországban pedig a kommunista Ercoli strájk és forradalmi mozgalmát támogatja. Ugyan ez a kettősség mutatkozik meg egyidejű joltikájában Tito tábornok és Péter király felé. Algírban is párhuzamosan szalad két vonala Bogmolov követen és Pierre Cots-on keresztül. A kommunizmus munkája már közvetlenül a háború kitörése előtt is az egység és népfőnt kialakítására törekedett. — Most ugyanez történik. A különböző szabadságmozgalmak ily szemüvegen keresztül tekintendők. Mindannyian tagjai egy jövő hatalmas szövetségnek, melynek

alapja mind egészében, mind részleteiben egy nemzeti-demokratikus-forradalmi népfőntprogram. Bizonyos pánszláv eszméknek Moszkva általi felújítása is ide tartozik. Az erőnek oly nagyarányú politikai és katonai tartalékolásáról tesz ez a terv tanúságot, mi egy új internacionale borzalmas körvonalaival rejti magát.

A „Tat“ stockholmi levelezője jelenti, hogy a „Ny Dag“ című kommunista újság Oroszországot mint a londoni és washingtoni reakciós elemek elleni harcost üdvözlő s megjegyzi, hogy ezen elemek és vezérkarok ellenére Oroszország kleroszakolta Tito elismerését. Ugyan ezek az elemek De Gaulle ellen is küzdöttek és az is csak Oroszország támogatásával tudta hatalmát megszilárdítani. A harmadik példa Dél-Olaszország, hol az angol-amerikai erők már hónapok óta nem jutnak előre. Ott is kleroszakolta Oroszország Badoglio kormányának azon-

nali új alapokra való helyezését. Hogy ezt a cikket Moszkva inspirálta, bizonyítja az a körülmény is, hogy az orosz sajtó egyidejűleg az UNRRA vezetését támadja, mivel az a kairói jugoszláv emigráns kormánnyal és nem Titoval folytatja tárgyalásait.

A „New York Times“ katonai szakírója Hanson Baldwin két hosszú oldalt szentel a csapatok erkölcsi kérdésének. Cikkét e sokatmondó megállapítással kezdi: — Míg az amerikai hadsereg Európa inváziójára készül, addig főgyöngesége, hogy az amerikai katonák nem hisz abban az ügyben, amelyért harcol.

Baldwin itt idézi egy altiszt levelét, melyben az a világ legtermészetesebb dolgának tartja, hogy csak éppen annyira teljesítse kötelességét, amennyire kibúvás alóla nincs. A tisztelnél ugyanez a helyzet, a legtöbbje minden munkát az alantásokra hárít s számukra az előléptetésért folytatott küzdelem fontosabb, mint az USA ellenségei elleni küzdelem. Eppen ezért, mert a rideg önzés uralkodik a hadsereg szellemiségében, nem is születet meg az igazi bajtársasság, mely pedig minden győzelem alapja. A levél azzal zárul, hogy a legnagyobb baj az, hogy nagyon kevesen tudják, miért folyik ez a küzdelem. Baldwin itt olaszországi szemleutján nyert tapasztalatokra is hivatkozik, melyek kapcsán magasrangú tiszt nagy aggodalommal és sőtétlással nyilatkoztak az e harcra bevetett amerikai csapatok harci szelleméről. Ezek a tisztok erősen kifogásolták az USA hadsereg kiképzési módjait is.

Hasonló témáról érkezik egy New-Yorki folyóirat, a „Time“, mely egy bizonyos G. S. Hurdle levelét közli San-Diegből, mely többek között a következő sorokat tartalmazza:

— Mindannyiunk, akiknek — mint nekem is — katonafiam van a fronton, úgy gondolkozunk, ahogy a francia katonák is gondolkodtak: miért haljak meg Danzigért? Én is felteszem a kérdést: Miért haljanak meg fiaim csak azért, hogy azokat az eszméket melyekért küzdenek egy az amerikai nemzet sorsának vezetésére teljesen alkalmatlan kis stupid csoport szétrombolja?

Csak tanulmányozni kell úgynevezett, államférfiaink arcát, vagy meg kell hallgatni rádióban elsütött éretlen beszédeiket s azonnal kitűnik egyéni értékeik teljes hiánya. Féltek, hogy a békét már is elvesztették.

EGY PERC MOSOLY.

Beteg: Kérem, doktor úr, nagy panaszom van. Ugyanis, ha a jobb karomat hátrafelé tologatom, majd a bal karomat is, azután pedig mind a két karomat felkötve előre mozgatom, rettenetes nyilást érzek a hátamban.

Orvos: Mi az? Akrobata maga, hogy ilyen testmozgásokat végez?

Beteg: Nem én! De mondja meg, kedves doktor úr, ön talán másként is fel tudja venni a felöltőjét?

gyógyszereket rendelt. Leány jobban lett, panaszai megszűntek, két-három hónappal később újabb és még súlyosabb rosszullét fogta el. Ismét dr. Hirschler Imre vizsgálta meg a beteget és az ő rendelkezése a leány szanatóriumba került. Az itteni tüzetesebb vizsgálat alapján sürgős műtét beavakozást végeztek a lányon. A leány állapota azonban nem javult. Vérátömlesztés vált szükségessé, ehhez a vért maga dr. Hirschler adta. De ez a beavakozás sem segített, a leány rövid idő múlva ki-szenvedett. Ezekután az előzmények után az ügyesség gondolniaságból okozott emberölés válsége miatt emelt vádat dr. Hirschler Imre ellen. A törvényszék orvosszakértőket hallgatott meg, akiknek véleménye szerint a vádlott orvost mulasztás terhelte, mert nem végeztet kellő időben vörös vérsajt számlálást, hemoglobinvizsgálatot és Douglas-punkciót sem. Az orvosszakértők szerint a vizsgálatok elvégzése esetén megállapítható lett volna a helyes diagnózis, az ugyanis, hogy a beteg nagyfokú belső vérzésben szenved. A törvényszék dr. Hirschler Imre bűnösségét megállapította és ezért 500 pengő pénzbüntetésre ítélte. A Tábla a büntetés mértékét 1000 pengőre emelte fel. A Kuria Bán-tanács most a Tábla ítéletét jogerősre emelte.

— **UJHOLD** április 27-én a Napoz közellevő Merkúrral áll gyűtt, mely alkonyesfílág. Április 28-án az Uranus közelében, majd 29-én a Saturnus mellett halad el, mely éjféll előtt látható. Április 29-én a vörhenyes fényben ündöklő Mars bolygóval áll gyűtt a Hoid, ugyancsak az éjfélső felében látható. A Mars előretartó mozgással könnyven megtalálható. Április 30-án ismét találkozik útján a Jupiterrel, mely lassan keleti mozgást végez.

**— ŐRIÁSI ÉRTÉKŰ ÉKSZE-
REKET TALÁLTAK KÁLDI JE-
NŐ VADÁSZKASTÉLYÁBAN.**
Káldi Jenő, a főváros közigazda-
sági életének egyik ismert alakja,
néhány héttel ezelőtt eltűnt budap-
esti lakásáról. Hosszas nyomozás
után a Börzsöny-hegységben lévő
csernavölgyi vadászkastélyban ta-
lálták meg a csendőrök. Ekkor
Budapestre hozták. Néhány nap-
pal ezelőtt szabadlábra került. A
csendőrség azonban időközben job-
ban utána járt Káldi ügyeinek és
a csernavölgyi vadászkastélyban
őriási mennyiségű elrejtett ará-
nyat, ezüstöt és más érték tárgyat
talált. A szinte felbecsülhetetlen
értékű kincsek között volt 28 dup-
tafedelű aranyóra, nagyon sok sű-
lyos arancycigarettatárcsa, arany-
szelence, ezüsttélkeszlet, továbbá
vagyonterő szőnyegek és más
tárgyak. A csendőrség megkezdte
az eldugott értékek Budapestre
szállítását. A felfedezést követően
csendőrfőnök ment ki Káldi Jenő
vezetőedzői villájába, de a volt
bankdirektor megnevezte, hogy
keresik és eltűnt. Kézrekerítésére
olyan a nyomozás, mert számot
kell adnia a hatóságok előtt a kin-
csesek elrejtéséről.

HENRIOT állítatkár egy rá-
tióbeszédben foglalkozik angol la-
pok idézése alapján azzal az elé-
gedetlenséggel, mely a sziget la-
tón mindinkább urrá le z. Megál-
apította, hogy Anglia nem nagy-
matalom többé, világuralmi szere-
pét eljátszotta és az angol ellen-
zék azzal vádolja a londoni kor-
mányt, hogy a Brit oroszánt el-
taltta. Az ellenzék azt akarja,
hogy az oroszán mégegyser-
ívültsön, mégis nagy szövetség-
ei oldalán már Anglia semmikép-
ben sem jön szerephez, sem a
Szovjetunió ellen, ha ez bejelenti
világuralmi törekvéseit Európá-
ban, sem az USA ellen. Ha ez vi-
szont előjövendő és az egész vilá-
gát átfonó repülőközlekedési há-
lyozatról beszél

— **GONDATLAN VIZSGÁLTATOTT ELITÉLTEK EGY ORVOST.** Még 1941 nyarán történt, hogy dr. Hirschler Imre gyakorlóorvos felkereste rendelőjében egy páciens, aki különböző panaszokat adott elő. Az orvos megvizsgálta betegét, egy kisebb fajta miómát észlelt, amelynek kezelésére

— **NTI-STOCKHOLM:** A „Göteborgs Handels- och Schifffarts-tidning“ londoni tudósítója szerint a szénsztrájk Északangliában és Durhamban tovább terjedt, mintse Dél-Wales, Skócia, Lancashire, Cheshire és Northumberland körületekben, ahol körülbelül 250 ezer munkás dolgozik, a kormány négyéves tervét a bányamunkások ellenének rögzítésével kapcsolatban elvetették. Ezáltal az angol hadipart igen komoly veszély fenyegeti.

— KÖSZALI SAS UTÓTT LE
EGY TORNYAI GAZDA. Torony-
községben, mint Beregszászból ír-
ták, a minap hatalmas köszali sa-
saplott le egy gazda udvarára. A
sas tyukot akart elragadni az ud-
varról, ám a megriadt apróságok
közéleben állt a gazda nyolceve-
sündös kislánya és a bátor gyerek
átváltva a veszedelmes helyzetet,
a toronyról rontott a ragadozóra.
A sas ekkor a fiúcskára támadt. A
gyermek kiáltozását azonban ek-
kor már meghallotta az apja. A
megváltásosabb pillanatban az ud-
varon termelt és dorongot ragad-
va egyetlen csapással leverte a
vakmerő sas. A sas teteme beke-
ült az ökörmezői erdőhivatalba.
Ahol most ugyancsak sokan néz-
getik a ritka zsákmányt. Jól meg-
termelt sas vesztett rajta éhség-
tergette vállalkozásán: teste
eltilt nyomott, kitárt szárnyai pe-
ld megmérték a 3 métert...

Felsődunántúli
HÉTFŐ.

Felelős szerkesztő és kiadó:
*Kardos Árpád.
Németországi főmunkatárs:
Farkay Tibor.
Kiadja Fidelitas Lapkiadó
Vállalat Kft.
Nyomatott:
vargyasi Máté Ernő
könyvnyomdájában, Sopron.

EGY PERC MOSOLY

Tanító: Moudd, Miska, melyik az az élőlény, amelyik a sötétben is kitűnően lát?
Miska: A mozilátogató!